

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 51. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1847_896A-txt-shoot-idm4062/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Af ei J tør reddes for Pil og Stub,
Ei heller for Blidekast*)!
Mens vi ere drevne fra Danmark.

Nu haver jeg baaret min Sorg i Len
I Vintere ni og ei færre,
Mit Hjerte det er nu senderknust,
J have Gødnat, min Herre!
Mens vi ere drevne fra Danmark.

Marck Stig lod bygge et Hus paa Hjelme,
Med Mure og høie Tinde,
Der lagte sig for baade Lydk og Danst,
De kunde det dog ikke vinde.
Mens vi ere drevne fra Danmark.

Den Bonde han ganger paa Marken ud,
Og saer han der sit Korn:
„Nu hjælpe os Gud i Himmerig,
For nu haver Hjelme saet Horn!
Mens vi ere drevne fra Danmark.

Gud naade os arme Vender graa,
At Gipping, han stulde regiere!
Om han til Verden var aldrig født,
Da havde det gaaet os bedre.
Mens vi ere drevne fra Danmark.

De store Ege, i Skoven staae,
Naar de i Stormene falde
De staae da ned baade Haasel og Birk,
Og andre smaa Hmyer med alle.“
Mens vi ere drevne fra Danmark.

*) Stenkast fra Volder.

Den Danske Prindsesse i Sverrig.

En Rosen-Dronne min Herre har føst,
Hende følge til Sverrig den Herre Krist!
Det hjælper saa lidet at føide.

Det spored dertil den Rødder blid:
Min Herre lade hende den Jomfru hid!
Det hjælper saa lidet at føide.

De vunde da Seil i forgyldene Raa,
De seile til Danmark i Uger to.
Det hjælper saa lidet at føide.

De kasted deres Anker paa høide Sand,
De Soenke Kræer tren der iland.
Det hjælper saa lidet at føide.

Og midt udi den Bergegaard
De Kræer sig soevde i Sobel og Maar.
Det hjælper saa lidet at føide.

Og der arled de deres Skatshenstind,
Saa ginge de dem for Dankonning ind.
Det hjælper saa lidet at føide.

„Hil sède, Dankonning, J over Bord!
Nu Kongen af Sverrig har sendt eder Død.
Det hjælper saa lidet at føide.

Han sender eder Død og Hilsen til,
Eder Datter til Brud han have vil.“
Det hjælper saa lidet at føide.

Det meldte Dankonning brat dertil:
Det er ikke nok med „have vil.“
Det hjælper saa lidet at føide.

Saameget kun giælber for mig hans Død,
Som Tærningen vinder paa Taalebord.
Det hjælper saa lidet at føide.

Det første Guldstav paa Bordet randt,
Da Sverrige Koning den Jomfru vandt.
Det hjælper saa lidet at foide.

Dg der blev Silke paa Jorden bredt,
Da Jomfruen blev til Stranden ledt.
Det hjælper saa lidet at foide.

De kofed deres Anker paa Svenske Sand,
Den Danske Prindsesse tern først i Land.
Det hjælper saa lidet at foide.

Det meldte da Kongen, som han stod:
I være velkommen, Jomfru god!
Det hjælper saa lidet at foide.

Saa ledte de pragtige Heste frem,
Af Søl og Guld var der Rof paa dem.
Det hjælper saa lidet at foide.

„Stien Jomfru! I skulle ei længer gaar,
I sætte eder op og hulle derpaa!“
Det hjælper saa lidet at foide.

„Dg var i min Haders Land jeg end,
Da havde jeg Karm og Kjersevend;
Det hjælper saa lidet at foide.“

Naar Ridderne ride til Herredag,
Da age de hrue derhen i Mag.“
Det hjælper saa lidet at foide.

Det foared de Svenske hrue brat:
De Jydskke Sæder I sige Gødnat!
Det hjælper saa lidet at foide.

Med Sædel af Søl og Milt af Guld
Den Svenske Jomfru er saa frydefuld.
Det hjælper saa lidet at foide.

Det høver hos os været gammel Sæd,
Saa længe vi leve, vi blive derved.
Det hjælper saa lidet at foide.

Bere Skjoldmeer bare for sig den Prid,
De rede i Krig paa Herredid.
Det hjælper saa lidet at foide.

Naar Danske og Svenske saar Tydskens Sæd,
Det spinde de slet ikke Silke ved.“
Det hjælper saa lidet at foide.

Det var stor Lyst og Gammen god,
Der de kom sammen, de Velinge to.
Det hjælper saa lidet at foide.

Dg Kongen han tog sin Kjerest i Arm:
„Stien Jomfru! I leve hos mig uden Harm!“
Det hjælper saa lidet at foide.

De leved tilfammen saamangen god Dag,
Med Tagt og Kere i Ro og Mag.
Det hjælper saa lidet at foide.

Den Svenske Prindsesse i Danmark.

Det var den Svenske Dronning prud,
Hun tog sin Datter i Lære:
„Naar du bliver Dronning i Danmark,
Lad Venden ei over dig lære!“
I bede for dem, som Kronen skal bære!

*) Hage.

